

(1988)

19 Δεκεμβρίου, 1988

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.]

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

2. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Αρ. Υποθέσης 90/83).

Φορολογία — Φόρος Εισοδήματος — Βεβαίωση — Δικαστικός έλεγχος —
Εφαρμοστέες αρχές.

Φορολογία — Φόρος εισοδήματος — Βεβαίωση — Ο Περί Βεβαίωσης και
Εισπράξεως Φόρων Νόμος, 1978 (Νόμος 4/78), άρθρο 23 — Εξουσία
Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με βάση το άρθρο αυτό — Διόρθωση φορο- 5
λογίας χαμηλότερης απ' ό τι επιβαλλόταν — Προϊτιποθέσεις άσκησης της
εξουσίας αυτής.

Στην υπόθεση αυτή ο αιτητής αμφισβητούσε τις φορολογίες, που
του επιβλήθηκαν με βάση σύγκριση δηλώσεων του για περιουσιακά του 10
στοιχεία. Τα συγκεκριμένα παράπονα του, που αφορούν διάφορα ευ-
ρήματα και/ η συμπεράσματα του καθ' ου η Αίτηση, φαίνονται στην
απόφαση του Δικαστηρίου.

Το τελευταίο, αφού βρήκε πως οι επίδικες αποφάσεις ήταν λογικά
εφικτές για τον καθ' ου η Αίτηση, απόρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται.
£50 έξοδα σε βάρος του αιτητή.

15

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ 659;

River Estates Ltd. v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 2575;

Finart Construct Ltd., v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 29.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της επιβολή φόρου εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1977, 1978 και 1979 καθώς και για τη έκτακτη τριμηνιαία εισφορά που λήγει τα έτη 1976 - 1979.

Μ. Χ" Χριστοφής, για τον αιτητή.

10 *Γ. Λαζάρου*, για της καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 **ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ Δ.** ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή, που στρέφεται εναντίον του Εφόρου επί του Φόρου Εισοδήματος, και στα επόμενα θα αναφέρεται ως ο καθ' ου, προσβάλλεται η επιβολή φόρου στον αιτητή, για τα φορολογικά έτη 1977, 1978 και 1979 (έτη εισοδήματος 20 1976, 1977, 1978 και 1979) καθώς και για την έκτακτη τριμηνιαία εισφορά που λήγει στα έτη 1976 ως 1979. Ο συνολικός φόρος εισοδήματος που επιβλήθηκε στον αιτητή είναι £4,657, ενώ η έκτακτη εισφορά £4,356.

25 Οι λόγοι που προβάλλονται στην προσφυγή για την ακύρωση της απόφασης του καθ' ου είναι ότι η επιβληθείσα φορολογία δεν είναι ορθή γιατί βασίζεται σε λανθασμένο υπολογισμό του εισοδήματος του αιτητή για τα πιο πάνω χρόνια ο οποίος έγινε αυθαίρετα από τον καθ' ου.

Στην ένσταση του ο καθ' ου υποστηρίζει πως η φορολόγηση του αιτητή είναι ορθή και έγινε βάσει της νομοθεσίας που

ίσχυε, κατά τον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή τον Περί Φόρου Εισοδήματος Νόμο 1961-1977 και τον Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο 1978-1979.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, που αναφέρονται με λεπτομέρεια στην ένσταση, έχουν ως εξής:

5

Το Νοέμβριο 1979 επιβλήθηκε φορολογία στον αιτητή για το φορολογικό έτος 1979- (έτος εισοδήματος 1978) στην οποία υπέβαλε ένσταση. Ο καθ' ου κάλεσε τον αιτητή στις 21.3.80 στα γραφεία του Φόρου Εισοδήματος στη Λάρνακα για να εξεταστεί η ένσταση του. Επειδή ο ίδιος ο αιτητής δεν τηρούσε λογαριασμούς και δεν είχε εξηλεγμένους λογαριασμούς που να υποστηρίζουν το εισόδημα του, όπως ο ίδιος το δήλωσε για τα επίδικα της παρούσας προσφυγής χρόνια, για να μπορέσει ο καθ' ου να εξετάσει την ένσταση ζήτησε και πήρε από τον αιτητή δήλωση των περουσιακών του στοιχείων, ενεργητικού - παθητικού ως αυτά είχαν στις 31.12.79. Με βάση τη δήλωση αυτή του αιτητή, και σε σύγκριση με προηγούμενη του για το χρόνο που τέλειωνε στις 31.12.75, εξετάστηκε η υποχρέωση του για τον φόρο εισοδήματος για την περίοδο 1.1.76 μέχρι 31.12.79. Ως αποτέλεσμα της σύγκρισης αυτής ζητήθηκε από τον αιτητή να δώσει επιπρόσθετες πληροφορίες και να προσκομίσει παραπέρα λεπτομέρειες αναφορικά με τις δηλώσεις του αυτές. Ο αιτητής όμως δεν συμμορφώθηκε και ο καθ' ου ζήτησε εγγράφως τις λεπτομέρειες αυτές στις 18.4.1980 (Παράρτημα C). Ο αιτητής όμως πάλιν δεν απάντησε στην επιστολή αυτή και ο καθ' ου απέστειλε νέα διπλοσυστημένη στις 10.7.80 οπότε και άρχισε σταδιακά να δίδει ορισμένες πληροφορίες και στοιχεία που του είχαν ζητηθεί στην επιστολή στις 18.4.1980. Ο καθ' ου ενήργησε, ως ανωτέρω αναφέρεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 20, του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978.

10

15

20

25

30

Η εξέταση της υποχρέωσης του αιτητή για πληρωμή του φόρου για τα έτη 1/1/76-31/12/79 απεκάλυψε πως ο φόρος που του επιβλήθηκε ήταν χαμηλότερος από αυτόν που όφειλε

35

βάσει του φορολογητέου του εισοδήματος. Έτσι, ο καθ' ου επέβαλε νέα φορολογία και απέστειλε σχετική επιστολή στον αιτητή στις 30.1.81 (Παράρτημα D). Οι αιτητής υπέβαλε ένσταση στην απόφαση αυτή και στην τελευταία συνάντηση που είχε μαζί με τον καθ' ου, στις 18.1.82, η υπόθεση του συζητήθηκε σε έκταση. Δεν επήλθε όμως οποιαδήποτε συμφωνία και ο καθ' ου ειδοποίησε εγγράφως τον αιτητή για την τελική του απόφαση στις 15.12.82. (Παράρτημα E), επεξηγώντας τους λόγους της απόφασης του και αποστέλλοντας, σ' αυτόν ταυτόχρονα και τις σχετικές ειδοποιήσεις για τον πληρωτέο φόρο.

Οι δικηγόροι έχουν καταχωρήσει γραπτές αγορεύσεις στην υπόθεση η δε απόφαση επιφυλάχθηκε από τον τέως Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όλο το υλικό του φακέλου έχει υιοθετηθεί ενώπιον μου για να εκδοθεί η απόφαση. Στη γραπτή αγόρευση του ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρει πως στην κρινόμενη προσφυγή οι διαφορές άπτονται αποκλειστικά των γεγονότων και δεν υπάρχει αντιδικία αναφορικά με τα νομικά ζητήματα. Οι διαφορές δε αυτές αφορούν σε συγκεκριμένα ποσά που ο καθ' ου υπολόγισε για να εξακριβώσει το αντικείμενο φόρου του αιτητή και απαριθμούνται στις παραγράφους (Α-Στ) της γραπτής του αγόρευσης. Τα ποσά αυτά είναι τα εξής: (Α) Ο αιτητής αμφισβητεί ποσό £10,000, που ο καθ' ου υπολόγισε στο φορολογητέο του εισόδημα και το οποίο πλήρωσε για την επαγγελματική αποκατάσταση του γιου του και για την αγορά αυτοκινήτου. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως δεν πλήρωσε τέτοιο ποσό στο γιο του, αλλά πως το πιο πάνω ποσό προήλθε από δωρεές συγγενών του στο εξωτερικό, και στη συνέχεια, χρησιμοποιώ το λεκτικό της αγόρευσης: "ή/και από διαφορετικές πηγές εισοδήματος του γιου του ή/και από δάνεια που συνήψε ο γιος του". Το (B) αφορά ποσό £15,000 που ο καθ' ου υπολόγισε πως στοίχισε η ανέγερση του σπιτιού της κόρης του αιτητή, ενώ ο ίδιος λέγει: πως το ακριβές ποσό είναι £17,500. Στο (Γ) ο αιτητής ενίσταται στον υπολογισμό από τον καθ' ου ποσού £2,000 το χρόνο για τις σπουδές της κόρης του στο εξωτερικό. Ο ίδιος ισχυρίζεται πως μετά από

διευθέτηση που έκαμε με συγγενείς του στο Λονδίνο, οι τελευταίοι ανέλαβαν τη διαμονή και διατροφή της και πως ο ίδιος πλήρωσε μόνο £250 για τα έξοδα μετάβασης της στο εξωτερικό. Στο (Δ) ο αιτητής διαφωνεί με το ποσό των £1,200 που καθ' ου υπολόγισε στο εισόδημα του για έξοδα ταξιδιών που έκαμε στο εξωτερικό. Στο (Ε) αμφισβητεί το ποσό των £7,500 που υπολόγισε ο καθ' ου πως πήρε υπό τύπο δωρεάς από τους συγγενείς του στο εξωτερικό, ενώ ο ίδιος ισχυρίζεται πως το ποσό τούτο υπερβαίνει τις £20,000. Τέλος στο (Στ) ο αιτητής διαφωνεί με την αξία συνεισφοράς του γιου και της συζήγου του στις γεωργικές του εργασίες, που υπολόγισε σε £1,600, ενώ ο ίδιος ανεβάζει σε £10,000.

Η θέση του αιτητή, όπως προβάλλεται στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του, είναι πως ο υπολογισμός από τον καθ' ου του ενεργητικού και παθητικού του αιτητή το 1976 σε σύγκριση με το 1979, είναι αυθαίρετος και πως οι ισχυρισμοί του ίδιου είναι ορθοί και προχωρεί να πει τα εξής: *"και είναι έτοιμος να αποδείξει τις θέσεις του και ισχυρισμούς του σε περίπτωση που θα αμφισβητηθούν από την άλλη πλευρά."* Υπογραμμίζω τη φράση αυτή για να καταδειχτεί η εσφαλμένη νομική τοποθέτηση πάνω στο εξεταζόμενο ζήτημα. Ο αιτητής οφείλει να αποδείξει στην παρούσα προσφυγή, τους ισχυρισμούς του και να υποστηρίξει τους λόγους για τους οποίους η αίτηση του πρέπει να γίνει αποδεκτή. Οι γενικές αρχές, βάσει των οποίων το Διοικητικό Δικαστήριο επεμβαίνει για να ακυρώσει απόφαση του καθ' ου, έχουν επανειλημμένα αναφερθεί σε αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ως *Γεωργιάδης v. Δημοκρατία* (1982) 3 Α.Α.Δ 659 σελ. 667, 669 και πρόσφατα στην *River Estate Ltd v. Republic* (1986) 3 Α.Α.Δ 2575.

Αναφορικά με τις εξουσίες του καθ' ου που προνοούνται στο άρθρο 23 του Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978 (4/78) σχετική είναι πάλι η υπόθεση *Γεωργιάδης*, που αναφέρεται πιο πάνω, όπου στη σελ. 547 ο νυν Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Α. Λοΐζου, ερμηνεύει το σχετικό

άρθρο το οποίο δίδει δικαίωμα στον καθ' ου να διορθώσει φορολογία, όταν ένα πρόσωπο έχει φορολογηθεί με χαμηλότερο ποσό από αυτό που έπρεπε, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις . (Δες επίσης *Finart Construct Ltd. v. Republic* (1984) 3 A.A.Δ. 29). Είναι ακριβώς αυτό που έκαμε και στην κρινόμενη υπόθεση ο καθ' ου αφού διαπίστωσε από την έρευνα του πως ο αιτητής δεν έδωσε σ' αυτόν ικανοποιητικά στοιχεία, όταν αυτά του ζητήθηκαν στην επιστολή του της 18.4.80 για να εξετάσει την ένσταση που υπέβαλε. Ότι δε δεν ικανοποίησε ο αιτητής τον καθ' ου γίνεται παραδεκτό και στην ίδια τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του, το απόσπασμα της οποίας έχω υπογραμμίσει στα προηγούμενα.

Ο καθ' ου έδωσε πλήρεις λεπτομέρειες της απόφασής του στον αιτητή στην επιστολή του ημερ. 15.12.1982 (Παράρτημα Ε) και απέστειλε σ' αυτόν και τις ειδοποιήσεις Φόρου Εισοδήματος και Έκτακτης Εισφοράς, επίδικο ζήτημα στην παρούσα προσφυγή. Στην επιστολή αυτή ο καθ' ου επεξηγεί τους λόγους της απόφασής του και θα αναφερθώ στα σημεία που υπάρχει διαφορά για να καταδεικτεί πως η απόφαση του καθ' ου είναι λογικά επικτική.

- (α) Ο καθ' ου παρέλειψε να δηλώσει ποσό £10,000 που έδωσε στο γιο του για την αγορά ενός βιβλιοπωλείου και αυτοκινήτου, ενώ ο ίδιος ο γιος του δήλωσε τα πιο πάνω στον καθ' ου.
- (β) Ο αρχιτέκτονας του σπιτιού της κόρης του αιτητή ανέφερε πως αυτό στοίχησε £15,000, ενώ ο ίδιος δήλωσε £17,500.
- (γ) Ο αιτητής δήλωσε πως η κόρη του σπούδασε στο Λονδίνο δίχως οποιαδήποτε επιβάρυνση του ίδιου γιατί ανέλαβαν τη διαμονή και διατροφή της συγγενικά πρόσωπα. Ο καθ' ου δεν ικανοποιήθηκε, γι' αυτό και υπολόγισε πως ο αιτητής ξόδευε για τις σπουδές της κόρης του £2,000 το χρόνο.

(δ) Μετά από επιμονή του καθ' ου, ζήτησε προς τούτο και το διαβατήριο του αιτητή, υπελόγισε £1,200 για 8 ταξίδια του ίδιου του αιτητή και της γυναίκας του στην Αγγλία.

(ε) Ο καθ' ου δεν ικανοποιήθηκε από τα αποδεικτικά στοιχεία που του παρέδωσε ο αιτητής αναφορικά, με τις μεγάλες πράγματι, δωρεές που ισχυρίστηκε πως έπαιρνε από τους συγγενείς του στο εξωτερικό, άνω των £15,000, και όμως δέχτηκε χάριν αποφυγής παραπέρα εμπλοκής στο ζήτημα, ποσό £7,500. 5
10

Τα πιο πάνω στοιχεία αποδείχνουν, κατά την κρίσιν μου, πως η απόφαση του καθ' ου δεν μπορεί να προσβληθεί γιατί ενήργησε ορθά κατά το νόμο και μέσα στο πλαίσιο των εξουσιών του η απόφαση του ήταν λογικά εφικτή. Η αίτηση απορρίπτεται με £50 έξοδα εις βάρος του αιτητή. 15

*Προσφυγή απορρίπτεται
με £50.= έξοδα.*